

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/344/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812214332
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812214332.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu TELERVIS PLUS, a.s., Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zast. JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, STRELÁK & PETKOV, Advokátska kancelária, Bratislava, Na vršku 12, IČO: 31 819 702, proti žalovanému G. K.J., O., G. XX, o zaplatenie 766,25 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C/8/2013-48 z 31.5.2013 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 247 € v mesačných splátkach po 50 €, počnúc od 1.7.2013 do úplného splatenia dlhu, pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

P o t v r d u j e rozsudok v ostatnej časti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

Žalobcovi sa prisudzuje náhrada trov konania 187,28 € a žalovaný je povinný ju zaplatiť JUDr. Alanovi Strelákovi, advokátovi, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 519,25 € s 8,75 % ročnými úrokmi z omeškania od 22.1.2013 do zaplatenia, 51,39 € zmluvnú pokutu (ďalej len pokuta) a uhradiť trovy konania 52,44 € s tým, že mu povolil splácať dlh v splátkach po 50 € mesačne, počnúc od 1.7.2013 do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Žalobca podal voči rozsudku v zákonnej lehote a v rozsahu zamietnutej časti žaloby odvolanie, pre odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) a f) O. s. p.

Súd v odôvodnení rozsudku, vychádzajúc z § 52, § 53 ods.1 prvá veta, ods.4 písm. k), ods.5, ods.9, § 39, § 517 ods.2, § 544 ods.1,2, § 545a O. z., § 9 ods.1,2,9, § 11 ods.1 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, § 115a ods.2, § 160 ods.1 a § 200ea ods.1 O. s. p., ktorých znenie citoval, o. i., uviedol, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č.420110049 je uvedená odplata 247 € za poskytnutý úver, avšak nie je vyčíslená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN), ani vymedzená sadzba úroku, nie je uvedené z akých položiek pozostáva odplata za poskytnutý úver, čiže nie sú vymedzené úroky a poplatky, ktoré spotrebiteľ má uhradiť za poskytnutý úver, že takýmto postupom je obchádzaný § 9 ods.2 zák.č.129/10 Z. z., konkrétne § 9 ods.2 písm. j) podľa ktorého - okrem iných náležitostí - zmluva musí obsahovať RPMN, ako aj § 9 ods.2 písm. k) podľa ktorého - okrem iných náležitostí - zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a, že nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. j) a k) cit. zák., zmluva neobsahuje RPMN, ani počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenenie jednotlivých čiastok, je potrebné považovať úver za

bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm. b) cit. zák. Uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný poskytnutý úver čerpal a na úhradu úveru uhradil 130,75 €, že neuhradený zostatok úveru je 519,25 €, na zaplatenie ktorej sumy bol zaviazaný, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver riadne a včas nesplácal, porušil zmluvné podmienky, a preto ho zaviazal zaplatiť dlžnú istinu s 8,75 % ročnými úrokmi z omeškania od 22.1.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení mu žaloby, do zaplatenia, nakoľko žalobca nepreukázal doručenie mu predžalobnej výzvy na splnenie dlhu. Ďalej uviedol, že okrem úrokov z omeškania žalobca sa domáhal aj zaplatenia ďalšej sankcie, pokuty, z dôvodu porušenia podmienok zmluvy zo strany žalovaného za obdobie 6 mesiacov omeškania od augusta 2011 do januára 2012 po 21,45 € mesačne. Medzi účastníkmi konania dohodnutú pokutu v bode 3 Obchodných podmienok (ďalej len OP) zmluvy vo výške 3,3 % z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej sumy a vyčíslenú za obdobie 6 mesiacov omeškania, považoval za neprimerane vysokú, a preto, využijúc postup upravený v § 545a O. z., mesačnú pokutu vo výške 3,3 % zo zostatku úveru (t.j. zo sumy 519,25 €), násobenú počtom mesiacov omeškania, čo predstavuje $6 \times 17,13 \text{ €} = 102,78 \text{ €}$, znížil na 50 % z hodnoty takto vyčíslenej pokuty, a teda zaviazal žalovaného na zaplatenie 51,39 €, titulom pokuty. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky podľa § 53 ods.9 O. z., povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 50 €, podľa § 160 ods.1 O. s. p. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, lebo ju považoval za nedôvodnú. Výrok o náhrade trov konania oprel o § 142 ods.2 O. s. p. a uviedol, že žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, preto má právo na pomernú náhradu trov konania, že na jeho strane vznikli trovy konania, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 45,50 € a z trov jeho právneho zast. za 2 úkony právnych služieb - prevzatie a príprava zast. a vypracovanie návrhu na vydanie platobného rozkazu po 51,45 € za každý úkon podľa § 10 ods.1 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.), režijného paušálu za 2 úkony právnych služieb po 7,63 € podľa § 16 ods.3 vyhl. a 20 % DPH podľa § 18 ods.3 vyhl., počítanej z tarifnej odmeny a režijného paušálu, teda zo sumy 118,16 € a takto 20 % DPH je 23,63 € a celkové trovy právneho zast. sú 141,79 €, že žalobca bol v konaní úspešný na 64 % v pomere k celku a žalovaný na 36 % v pomere k celku, z čoho vyplýva, že po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, žalobca má právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 28 % celkových trov konania, že celkové trovy konania sú 187,29 €, z ktorých 28 % je 52,44 €, na náhradu ktorej sumy bol žalovaný zaviazaný z titulu pomernej náhrady trov konania žalobcovi.

Žalobca odôvodnil odvolanie nasledovnými skutočnosťami. I. V rámci rozhodnutia súdu namietal tieto právne závery (citoval) a) „V zmluve je uvedená odplata poskytnutý úver vo výške 247 €, avšak nie je vyčíslená RPMN ani vymedzená sadzba úroku, nie je uvedené z akých položiek pozostáva odplata za poskytnutý úver, čiže nie sú vymedzené úroky a poplatky, ktoré spotrebiteľ má uhradiť za poskytnutý úver.“, b) „...ho súd zaviazal zaplatiť dlžnú istinu s 8,75 % ročnými úrokmi z omeškania od 22.1.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia, nakoľko žalobca nepreukázal doručenie predžalobnej výzvy na splatenie dlhu žalovanému.“ a c) „...dohodnutú pokutu ....súd považuje neprimerane vysokú...“, s ktorým sa nestotožnil, rozsudok súdu v tejto časti považoval za nedostatočne odôvodnený, založený na nepodložených úvahách a z týchto dôvodov za nepreskúmateľný. II. Z týchto dôvodov k uvedenému napádanému záveru súdu v rozsudku uviedol nasledovné: Mal za to, že si splnil svoju zákonnú povinnosť uviesť v predmetnej zmluve o úvere všetky náležitosti v zmysle zák.č.129/10 Z. z., účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.420110049 (ďalej len Zmluva) v čl. I určito a zrozumiteľne ustanovuje, že úver na 13 mesiacov je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny, pričom je určená aj výška odmeny za poskytnutie úveru (18 % z istiny), ktoré v plnom rozsahu rešpektuje platnú legislatívu SR, ďalej Zmluva v čl. II určito a zrozumiteľne určuje celkovú dlžnú čiastku na úhradu (897 €), počet pravidelných a rovnomerných mesačných splátok (13), ich rozpočítania na prvé tri (3) mesiace a ďalších desať (10) mesiacov, presnú výšku mesačnej splátky, pričom následne Zmluva presne určuje splatnosť jednotlivých mesačných splátok a obsahuje taktiež odporúčaný termín úhrady mesačnej splátky. Ďalej je v OP Zmluvy, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto Zmluvy, uvedené, že „Mesačná splátka v sebe zahŕňa splátku istiny a odplaty. V prípade, že dlžník uhradí len časť splátky, bude jeho záväzok umorovaný tak, že uhradená suma bude použitá najprv na úhradu dlžnej istiny a potom dlžnej odplaty...“(Dôkaz: Zmluva o úvere č.420110049 z 12.1.2011). Zmluvné strany sa dohodli na splatení záväzku v 13 mesačných splátkach, pričom v poradí prvé 3 splátky boli dohodnuté vo výške 3,25 € mesačne a nasledujúce splátky boli dojednané v sume 88,73 € mesačne až do úplného zaplatenia. Takto dojednaná výška splátok mala pre žalovaného predstavovať benefit, ktorý poskytuje svojim klientom, aby si požičané peniaze „užili“ a i priemerný spotrebiteľ si dokáže vyrátať z čoho sa skladajú splátky úveru. Poukázal, napr. na rozsudok Okresného súdu Topoľčany 5C/11/2013-25 v

obdobnej právnej veci, kde súd na základe riadne vykonaného dokazovania posúdil jeho návrh, čo do istiny (ktorú predstavuje úrok vo výške 20 % a odmena vo výške 18 %) ako dôvodný. Súd SR sú v rámci svojej rozhodovacej činnosti povinné a zák. viazané nestranným a objektívnym rozhodovaním zabezpečovať, garantovať a presadzovať právnu istotu, a to aj v súvislosti s jednotnosťou ich meritórnych rozhodnutí v skutkovo identických veciach, preto nie je akceptovateľné, aby 2 prvostupňové sudy SR rozhodli v skutkovo identickej veci odlišne, nakoľko takýto postup jasne deklaruje hrubé porušovanie základných zásad Občianskeho súdneho konania, základných práv a slobôd, zavádza v rámci právneho systému značnú právnu neistotu a spôsobuje nevyožiteľnosť práv dotknutých subjektov. Uviedol, že súd taktiež nesprávne vyhodnotil vyčíslenie RPMN v Zmluve o úvere. Čo sa týka RPMN, tento údaj je uvedený v bode 1 OP (podpísané žalovaným), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. RPMN bola vypočítaná na základe vzorca uvedeného v prílohe č.2 zák.č.129/10 Z. z., jej výška je vyčíslená správne a v súlade so zákonnými požiadavkami a citoval: „RPMN činí pri splatnosti úveru na 7 mesiacov/66,19 %,13 mesiacov/67,70 %. RPMN Je fixná a veriteľom nebude v priebehu zmluvného vzťahu menená, veriteľ sa však zaväzuje v prípade zmeny podmienok tejto zmluvy, ktoré majú vplyv na výšku RPMN, urobiť jej prepočet a o zmene informovať zmluvné strany.“ Podotkol, že z odôvodnenia rozsudku mu nie je známe, na základe akých skutočností súd vyvodil svoj právny záver - strohé konštatovanie, že údaje, ktoré sa v Zmluve preukázateľne nachádzajú v nej absentujú, bez toho, aby toto svoje tvrdenie opieral o náležité zistený skutkový stav, resp. preukázateľne a preskúmateľne zdôvodnil. Vzhľadom na uvedené mal za to, že RPMN je v Zmluve preukázateľne uvedená určito a zrozumiteľne, jej výpočet je následne uvedený správne, pričom v celom rozsahu rešpektuje ust. zák.č.129/10 Z. z. K cit. tvrdeniu súdu o tom, že požadovaná pokuta je neprimerane vysoká, uviedol, že zmluvné strany sa v bode 3 OP dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň pokutu za omeškanie s plnením peňažného záväzku. Mal za to, že ním požadované sankcie s súvislosti s omeškaním (t. j. nielen úrok z omeškania, ale aj pokuta 128,70 €) sú v súlade s § 3a ods.1 nar.vl.č.87/95 Z. z. v platnom znení, nakoľko ním uplatňovaná výška sankcií neprevyšuje priemernú RPMN, ktorá bola k 30.6.2011 vo výške 45,11 % zvýšenú maximálne o 10 %, t. j., v maximálnej výške 55,11 %, čo predstavuje sumu 422,28 € (výpočet: 55,11 % zo sumy 766,25 €) a súčasne neprevyšuje trojnásobok úrokov z omeškania vo výške 218,38 € (výpočet: 3 x 9,5 % zo sumy 766,25 €). Zároveň ak maximálna výška sankcií s omeškaním dosiahne výšku požičaných finančných prostriedkov, úroky z omeškania sú zohľadnené a uplatnené v súlade s § 3a ods.3 predmetného nar. (Dôkaz : Tabuľka o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrtrok 2011). K tvrdeniu súdu, že nepreukázal doručenie predžalobnej upomienky, uviedol len toľko, že predmetná výzva z 9.8.2011 bola žalovanému zasielaná 12.8.2011, čo preukazuje poštovým podacím hárkom. Ďalej uviedol, že doručovanie akýchkoľvek písomností upravuje bod 11 OP, s čím sa tiež súd žiadnym spôsobom nevysporiadal a len stroho skonštatoval vo svojom odôvodnení, že nepreukázal doručenie tejto výzvy. (Dôkaz: Predžalobná upomienka z 9.8.2011). III. S poukázaním na uvedené skutočnosti - uviedol nakoniec - rozsudok súdu sa javí ako prejav bezprecedentnej a neprimeranej snahy súdu o jednostrannú ochranu spotrebiteľa, bez adekvátnej opory postupu súdu v platných zákonoch SR. Súd vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov, jeho zdôvodnenia sú nedostatočné a nepresvedčivé. Z týchto dôvodov považoval napádané rozhodnutie za nepreskúmateľné. S poukázaním na uvedené skutočnosti v tomto odvolaní, súd svojím postupom nerešpektoval zásady stanovené v § 157 ods.2 a § 132 O. s. p. IV. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prostredníctvom tohto odvolania žiadal pripustiť uvedené argumenty, rozsudok zrušiť v zamietnutej časti a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zast. v odvolacom konaní vo výške 71,11 € (I x úkon právnej služby 51,45 € + I x režijný paušál 7,81 € + 20 % DPH) na účet jeho zástupcu.

Rozsudok, pokiaľ ním bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 519,25 € s 8,75 % ročnými úrokmi z omeškania od 22.1.2013 do zaplatenia a 51,39 € pokutu, v splátkach po 50 € mesačne, počnúc od 1.7.2013 do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok, pokiaľ ním bola zamietnutá žaloba vo zvyšnej časti a to o zaplatenie pokuty 77,31 € a úrokov z omeškania za obdobie od 25.8.2011 do 21.1.2013, potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p. ako vecne správny, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne

ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne, výstižné a presvedčivé, na čom nič nemení ani odvolanie, avšak čo sa týka zamietnutia žaloby o zaplatenie 247 € z titulu odplaty za poskytnutý úver, zistilo sa, že nie sú podmienky ani na potvrdenie (§ 219) rozsudku v uvedenej časti, ani na jeho zrušenie (§ 221), preto bol rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti zmenený tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 247 € v mesačných splátkach po 50 €, počnúc od 1.7.2013 do úplného splatenia dlhu, pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo, jeho skutkové zistenia sú založené na správnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p., preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, avšak, čo sa týka nároku na zaplatenie 247 €, z titulu odplaty za úver, nesprávne ho vyložil a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, a to z dôvodov, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje.

Čo sa týka pokuty, táto nebola dohodnutá v samotnej úverovej zmluve, jej výška vyplýva iba z OP, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Predmetná zmluva je vo svojich ust. (OP) evidentne nevyvážená, najmä v ust. o porušení povinností zmluvných strán a ako celok tak zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami strán, hlavne čo sa týka jej zabezpečenia (dlžník sa zaviazal zaplatiť úroky, náklady za vyhotovenie zmluvy a p., pričom v prípade omeškania bol sankcionovaný zákonnými úrokmi z omeškania a za to isté porušenie zmluvy i pokutou vo výške 3,3 % z istiny úveru a to za každý kalendárny mesiac omeškania) a doručovania písomností. Pre nepripraveného spotrebiteľa nie sú tieto ust. ľahko zistiteľné, nakoľko nie sú obsiahnuté v samotnej úverovej zmluve, ale tá iba odkazuje drobným písmom

na OP, s ktorými sa pri podpise zmluvy môže taký spotrebiteľ len ťažko podrobne zoznámiť, preto ide o neprijateľné podmienky.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä, o. i. hotové výdavky účastníkov včítane súdneho poplatku a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ods.2 cit. ust. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ods.3 cit. ust. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods.1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods.1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ods.4 prvá veta cit. ust. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov.

Podľa § 9 ods.1 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 (Tarifná odmena advokáta za zastupovanie v občianskom konaní a iné úkony právnej služby) ods.1 vyhl. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eur do 6 638,78 eur 41,49 eur + 9,96 eur za každých aj začatých 331,94 eur prevyšujúcich sumu 663,88 eur.

Podľa § 14 ods.1 písm. b) vyhl. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Podľa § 15 písm. a) vyhl. advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky, iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy.

Podľa § 16 ods.3 vyhl. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods.3 vyhl. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Poznámka č.5a k tomuto ust. odkazuje na zák.č.222/04 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.

Podľa § 27 (Sadzby dane) ods.1 prvá veta cit. zák. základná sadzba dane na tovary a služby je 19 % zo základu dane s výnimkou základnej sadzby dane ustanovenej v § 85j ods.1 na obdobie podľa § 85j ods.1.

Podľa § 85j (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2011) ods.1 prvá veta cit zák. v období od 1. januára 2011 do posledného dňa kalendárneho roka, v ktorom Európska komisia (Eurostat) uverejní údaje o tom, že aktuálny schodok verejnej správy Slovenskej republiky je menej ako 3 %, je základná sadzba dane na tovary a služby 20% zo základu dane.

Žalobca mal v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (domáhal sa zaplata 894,95 €, bolo mu priznaných 817,64 €, takže mal neúspech ohľadne sumy 77,31 €), preto mu bola priznaná plná náhrada jeho trov a to v uplatnenej výške, tzn. trovy právneho zast. 141,78 € a súdny poplatok 45,50 €.

Predmetom odvolacieho konania bolo zaplata 384,31 € [rozdiel medzi uplatnenou sumou 894,95 € a súdom priznanou sumou 570,64 € (519,25 € + 51,39 €)], z ktorej bolo žalobcovi priznaných ešte 247 €, z čoho jednoznačne vyplýva, že účastníci mali v odvolacom konaní len čiastočný úspech, preto nemajú právo na náhradu jeho trov.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.